

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 ft — kr.
Félévre
Negyedévre
Egy hónapra
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: BARTHA MÓR.
Kiadók: HOFFMANN és KRONOVITZ.

Hirdetési díj:
Hát hátsó petít sorért 5 kr. Nagyból terjedelmű többes-
hirdetéseket alk. szerint jutányos áron vétetnek fel. De yegdíj min-
den külön beiktatásért 50 kr.

Szabaduljunk Ausztriától.

Négen, már három évtizede elmúlt, hogy az alkotmányos élet levegőjét érezzük.

De érezzük csak, és nem élvezzük.

Azt hirdették akkor, hogy új kor-szak virradt reánk, neki foghatunk tehát alkotmányos hástyáink kiépítésének s a nemzeti önállóság épületének betetőzése csak akaratunktól, munkánktól, szorgalmunktól függött.

Neki állottunk tehát és dolgoztunk, Nem kiméltünk sem erőt, sem fáradságot, sem áldozatot, — becsületesen dolgoztunk.

Igen dolgoztunk, de nem tettünk semmit, mert nem tehattunk.

Hordottuk a téglát rakásszámra, csak úgy izzadtunk bele, de ha egy helyen leraktuk, utjába került valakinek, s új erővel, új fáradsággal tovább vittük.

Némely helyen elkezdtek a falat is rakni, de alig kerültünk egy kis magasságra, valakinek megint nem tetszett, abba kellett hagyni, fél munkát sem végezhetünk.

Egyengetni kezdtük az utat, hogy könnyebben szállithassuk terheinket, az a valaki megint elének került, s ha nem sikerült, a hazafias törekvésnek szer-számát kiütni kezűnkől, akkor meg hátul került s nagyobb terhet zökkenett be lassan haladó szekerekünkbe.

Csitítottuk az embereket, hirdettük az egyenlőséget, igaz lélekkel voltunk s vagyunk rajta, hogy e hazának polgárait, sem osztály, sem vallás, sem nemzetiség, sem egyéb megkülönböztetések ne válasszák el egymástól, mert

hiszen csak egy hazának vagyunk egyen-jogu gyermekei — és az a valaki ismét beléüti orrát önzetlen törekvésünkbe s tápot ad az osztályellentéteknek, a nemzeti gyűlölködésnek, a vallási viszályoknak.

És mi mégis fáradunk, dolgozunk, iparkodunk, — pedig semmire sem megyünk. Mert az a valaki akadályoz bennünket, kezeinket megköti, elménket fél-revezeti, szívünket keseríti, akaratunkat bénítja, érzelmeinket ingerli, önzetlenségünket, kineveti, lelkesedésünket félre-magyarazza, munkakedvünket lohaszja, összes erőnyeinket semmibe sem veszi s csak egyetlen hibánkat, ostobaságunkat szereti: áldozatkészségünket, pénzünket.

Ez a lelketlen valaki, Ausztria. Ez a mi gonosz szellemünk, ez a mi megölőnk.

Ez veszi igénybe drága időnket, ez veszi hasznát fáradságunknak, ez teszi lehetetlenné a mi alkotmányos életünknek kiépítését, betetőzését.

Harminczhárom év után nézzük meg az eredményt, a fejlődést, a haladást.

Ne üres szölamok, éretlen jajgatások beszéljenek, hanem maga az élet, a való, a legszomorubb jelen.

Nézzük meg iparosainkat, a kik kereset nélkül lézengenek a városok utcáin, kopott ruháikban, tönkremenne, elcsigázva a gondoktól, jobb napokat is látva egykoron; ma meg kegyelem kenyeret keresve, vagy egy kis hivatal zugában, vagy egy vasúti kocsi fékezőjén, vagy egy szerény kézbesítő irat-csomójával.

Menjünk be a kereskedők üzletébe. Bolt mellett bolt, a melynek belsejében alig lehet vásárlót látni, a készpénzzel vevőt pedig megcsodálják. A mai két-ségbeejtő viszonyok között boldognak tudja magát az a kereskedő, a kinek fényes kirakatát nem kopogtatja meg a fizetéképtelenség fenyegető réme. Nincs üzlet, nincs pénz, nincs hitel.

És kopogtassunk be a kisbirtokos házába, a földmivelő népnek otthonába, a kinek talán termett valamije, de nem tudja eladni. Keserűséggel van tele sorsa iránt, nélkülözésekkel küzd családja, nagy az adója, tartozása s vigasztalanul ontja panasztát, mert megnehezült az idők járása felettük.

Iparosokban, kereskedőkben, földes-gazdákon csak elvétve akad néhány, a ki gondtalanul élhet s a ki az előbbi évek nehéz szerzeményeiből elbirja viselni a jelennek súlyos terheit.

Hát talán jobb dolga van a hivatalnoknak, a tisztviselőnek, a bírónak, a rendőrnek?

Az államhatalom kezükbe tette is az állampolgárok vagyonát, szabadságát, életét, becsületét és odahaza saját otthonába nem találhatja örömét a gondtalanságban, hanem nélkülöz ő is, családja is s a szükségesek beszerzésében is adósságcsinálásra van utalva, — mert az államhatalom nem fizet s nem fizethet neki annyit, a mennyire szorgalmával, tudásával és becsületes munkájával reá szolgál.

Ezt a sivárságot, ezeket a veszett állapotokat mind-mind az Ausztriával való szerencsétlen összeköttetésünk okozza. Es még vigasztalásunk, reményünk

Iliász

tizedik énekéből.

(Doloneia.)

Fordította: Baksay Sándor.

(Folyt. és vége.)

Az akhiv örsökig le a hajók felé;
De most Diomédész Pallasz meg-eszelé,
Netalan az örök ötet megelőzzék,
S más vesse előtte rá a kelevézzét.

Dárdáját emelte, utána kiáltván,
«Állj meg, vagy azonnal uól ér a dárdám,
Kezemben halálad nem is viszed messze!»
Rá hajított, de úgy, hogy önként tévessze.

Jobb vállán horzsolta, aztán földbe szegett;
Most Dolon megállott, elsárgult, szepegett,
Fogai vacogtak, a két hős ott nyomta,
Ő pedig ezeket siránkozva mondta:

«Ó hagyjatok élve, magamat megváltom,
Aranyon, réz-éreczen, vason, — kalapálton,

Gazdag az én atyám, kincsét nem sajnálja,
Fiát hajótoknál életben találja!»

Felelvén szólt neki Odyszesz: «Légy bátor!
Semmiképpen sem kell félned a haláltól,
De valljad igazán, hol jársz ilyen éjben,
Mikor a halandók mind alusznak mélyen?»

Taborodtól távol, — minálunk — egy magad?
Jöttél fosztogatni talán halottakat?
Vagy hajóink elien jöttél leselkedve?
Hektor juttat ide, vagy a magad kedve?

Felelt Dolon, minden szépség reszketve:
«Hektor küldött engem, botorul, vesztetre!
Akhillesz lovait, gazdagon ércszett
Székerét is nekem adni ígérkezett.
Ha a sebes röptű fekete éjjelen
Kelvén az ellenség czéjait kikémlelem:

Mi történik most az akhiv táborában?
Vannak-e örei most is, mint korábban?
Avagy kimerülvén a fáradalomtól
Öröket sem állt, csak futásra gondol?»

Bölcs-eszü Odyszesz, szólt rá mosolyogva:

«Bizony a te szived vágyódik nagyokra,
Lovait áhítván a nagy Akhillesznek,
Mert ezek halandót senkit be nem vesznek,
Akhilleszen kívül senki be nem fogja,
Mert ő halhatatlan a aya származottja.

De most beszélj tovább, mondj teljes igazat:
Hektor vezér, mikor eljöttél hof, maradt?
Hol vannak lovai, hol a fegyverei?
Minő reóddel állnak sátrai örei?
Mit tervez? Marad-e, hajóink megszállván,
Vagy a várba készüi győzelmei szárnyán?»

Eümédész fia, visszafelelt Delon:
«Minden szinlés nélkül az igazat szóloom:
Ilósz sirja felé Hektor és a rendek
Hadi zajtól távol, tanácskozni mentek;

De örség, a milyent, bajnok te gondolnál,
Figyelő, vigyázó, nincse a dardannál;
Égnek a tüzeik, ott állnak mellette
A kiknek ez tisztök, egymást serkentgetve.

A messziről felgyült szövetséges hadak
Még ennyit se tesznek; nyugodtan alszanak,
Trójanak, gondolják, van erre szüksége;
Nekik, egynek sincs ott fia, felesége.»

sincs helyzetünk javulására, úgy hogy teljesen jogosult az az elkeseredett felsőhajtás: lesz még ez rosszabbul is!

És c odálatos, hogy az az Ausztria, amelynek tartományai széjjelhuznak, a hol a bomlási processus megindult, ahol a szenvedélyek fékevesztetten örlik és pusztítják az állami összetartozás kapcsait, ahol a fajgyűlölet, a nyelvkérdések, a nemzetiségi izgatások kohójában belevész a józan ész, — ez a marakodó Ausztria, egy fej, egy gondolat, egy érzés akkor, ha Magyarországot megálázni, megterhelni, elcsigázni és kifosztani kell.

Olyan ez az Ausztria mint a cigánykaraván, egymás között mindig civakodnak, veszekednek agyb-főbe verik egymást, de a karaván kicsinyje nagyja összetart akkor — ha lopni kell.

Okuljunk az eredményeken, lássuk be szerencsétlen végzetünket s igyekezzünk megszabadulni Ausztriától.

Elmélkedjünk és érezzünk. Az érzésnek okossága s a szívnek mély érzelmekössön szövetséget minden magyar ember lelkületében. Járja át agyunkat a tudat, vérünket keringje át az érzés, hogy mi csak úgy maradunk e hazának urai, e nemzetnek hü gyermekei, ha lerázzuk nyakunkról Ausztriának nyűgét s Magyarországot és népét függetlenné, önállóvá tesszük.

Ez a törekvés verjen gyökeret a szivekben, hangozzék mindenfelé az ajkáról, hogy helyet és örök életet biztosítsunk számára, az önálló, a szabad és független Magyarország törvénykönyveiben.

Barabás Béla.

Debreczen, január 15.

A miniszterek itthon. A delegáció érdemleges tárgyaival tegnap befejeződve, a magyar miniszterek visszatérnek Budapestre.

Böles-eszü Odyszesz most ezt tudakozta: «Micsoda renddel van fekvésük eloztva? Trojának közzé vannak elgyedve, vagy pedig azoktól külön telepedve?»

Eümedesz fia, felelt Erre, Dolon. «Most is csak a tiszta igazságot szólok: Part-hosszat a Károk, Lelegek, Pelásgok, Görbe ifju Péon, Kaukon tanyáznak, Lycának, Myznek, Phrygnak és Méonnak Söttrai sors szerint Thymbra-szelben vannak.

De mi szükség azt így tudakoznod sorra? Hisz' ha rá akartok ütni a táborra, Ott vannak a thrákok, csak imént érkeztek, Eioneusz fia Rhéosz király köztük.

Láttam a lovait, gyönyörűek, nagyok, Mint a szél úgy rohan, mint a hó úgy ragyog, Szekerének arany-ezüst a veretje, Csuda-látni, arany-mív a fegyverzetje, Olyan nem is való halandó embernek, Kit csak lehetetlen Isten érdemel meg.

De most hajótokhoz engem vezessetek, Vagy kegyetlen guzsa kötözvé, vessetek, Míg te tovább menven megtapasztaljátok, Ugy van-e minden mint tőlem hallottátok?

Szólt most Diomedesz félen nézve zordul: «Dolon, ne is véd, hogy sorsod jóra fordul, Bárha kedves volt is nekünk hirasod, Kezünkbe kerülvén, nincs szabadulásod.

Váltságod fogadva ha most menni hagynánk, Te megint csak ujra visszakerülnél ránk,

A kormány ama tagjai, kik csupán az ujévi szokások tisztelgések, miatt mentek Bécsbe, mint W l a s s i c s Gyula, P l ó s z S a n d o r és C s e h Ervin, már haza is érkeztek de S z e l l Kálmán miniszterelnök és Fejervéry Géza báró honvédelmi miniszter csak ma utazik el Bécsből. Szerdára, a mikor az ujevben az első minisztertanácsot tartják az össze miniszterek Budapesten lesznek és csütörtökön részt vehetnek a képviselőház ülésén, hol ezen a napon a véderőjavaslat tárgyalása kezdődik.

Állam érdek — fiskalizmus. Az eddigi adókezelési gyakorlat szerint a pénzügyminiszter földleengedésben részesítette mindazon esetekben a gazdát és birtokost, a mikor elemi csapás, tűz, vagy jégkár érte az adó alapot képező gazdasági termékeket. A pénzügyminiszteriumban most tervbe vették az ilyen adóleengedések fokozatos megszüntetését. Jövőben ugyanis semmi adóengedményt nem hajlando a pénzügyminiszter adni, midőn a termelő terményeit jég ellen nem biztosította. Az utóbbi években az ilyen adóleengedések 3—400,000 frttal csökkentették az adóbevételt s e mellett a pénzügyminiszterium okauk veti az adóleengedés megszüntetésére azt a körülményt is, hogy a pénzügyi hatóságok, valamint a közigazgatási bizottságok a felebbezések következében munkával voltak terhelve. Ez az utóbbi megokolás szörnyű erőltetett, maga pedig a tény, hogy az elemi csapással karosult gazdák megfosztatnak az adóleengedéstől, a fiskalizmusnak irtóztatós megnyilatkozása. A pénzügyi hivatalok, a hatóságok, valamint a közigazgatási bizottságok azért vannak, hogy a törvények által hozzájuk utalt munkát végezzék el s igazán perverz az a felfogás, amely csak azért hagyja rajta az elemi csapásokkal sújtott adózók az adóerhet, mert a felebbezések munkát adnak. A fiskalizmus, a mely megnyilatkozik a földadó kezelése körül, annyira rideg, hogy ezzel a legutóbbi tényével is csakugyan elremit.

A szentesi képviselőválasztás. Vasárnap volt Szentesen a képviselőválasztás, mely iránt szokatlanul nagy érdeklődés nyilvánult. A választás azonban nem végződött azzal az eredménnyel, hogy Szentes Sima Ferenc helyett más képviselőnek adhatott volna megbízást, mert a szavazatok megoszolva, abszolút többséget egyik jelölt sem kapott. Négy jelölt volt: D i e n e s Marton a Kos-

suth-párt részéről, P á z m a n d y Dienes az Ugron-párt részéről, Molnár Jenő dr. a szentesi S j m a - p á r t jelölje és M e z ö f i Vilmos a szocialistáké. Ezenkívül az utolsó pillanatban a szavazók megtevesztése céljából még egy Molnár Jenő dr.-t léptettek föl, de emiatt zavar nem k-lakozott, mert a választási elnök amaz utasítását, hogy a két ugyanazon nevű jelöltet lakáshelyük szerint kell a szavazással megkülönböztetni, a választók megértették és az utólag felléptetett Molnár Jenőre senki sem szavazott. A szavazás éjjel tíz-két óráig tartott: a választási elnök a záróráig tizenegy órákor tüzte ki. Tíz-két órákor összeszámolták a szavazatokat s az eredmény ez volt:

Dienes Martonra szavaztak	681-en,
Molnár Jenőre	614-en,
Pazmády Dienesre	159-en,
Mezőfi Vilmosra	104-en,

Az elnök ezt az eredményt kihirdetve, jelentette, hogy abszolút többség nem lévén, D i e n e s Márton és M o l n á r Jenő közt p ó t v á l a s z t á s t kell elrendelni.

Alapos reményünk van, hogy a Szentesi függetlenségi, a valódi függetlenségi és 48-as Kossuth-párt jelöltjére és nem egy Sima által személy-s érdekből felléptetett jelöltre szavaznak s Szentes végre is megtalálja a helyes politikai irányzatban kielégítését és nyugalmát.

A delegációk.

Tegnap — jan. 15. — amint előre jeleztük mind a két delegáció megtartotta a teljes ülést.

A magyar delegáció 12 órákor ült össze s a h a d ú g y i költségvetést tárgyalta.

E l n ö k. Napirend előtt bejelentette az os-trák bizottságtól érkezett határozatokat, melyeket az összeegyeztető bizottsághoz utasítottak, azután, hogy Ugron Gábor interpellációt óhajtott intézni a hadügyminiszterhez.

U g r o n Gábor interpellációjában szóval tette a legutóbbi napokban Gyulafehérvárott elkövetett vérengzést, melyet D e m b i t z k y J a x a lovag, a vezérkarhoz beosztott főhadnagy követett el B a l á z s Antal 82. gyalogezredbeli baka ellen, a kit, mert a szolgálati parancs ellen nem akart véteni, úgy, hogy a szegény embert 14 sebtől vérezve csak reggel

Vagy nyílt támadásra, vagy orv-kémlelőnek, De ha most megölünk, szabadulunk tő ed.

Most Diomedeszre Dolon kérve esett, Á lát simogatván irgalmat keresett, De Diomedesz rá szabályját emel e, Subintván nyakszirtet, két idegjét szelte. Mikor elesett már es a porban görgött Feje az embernek, akkor is könyörgött.

Farkas kacagányat, ott menyét sisakját, Ijját, kelevészt gyorsan össze kapják, Isteni Odyszesz mindeot össze fogta, S haracosz Pallasnak ekkép ajánlotta:

«Hála Isten-asszony! Mert segít-ég végett, Minden I-teneknél eebb hívunk téged, Hát most is segíts meg, kíséj minket tova, A hol a thráknak van van a sátra és lova!»

Most az egész zsákmányt messze nyúló kézzel Egy tamarisz fának ágán helyezé e, Latható jellel is megjegyezte fáját, Nád-, tamarisz-gályból kötötte csöváját, Hogy rá találjanak, ha a sebes éjnek Sűrű sötétjében visszafelé térnek.

Thrákok szállásához fegyveren s halottak Véren átgázolva, azután jutottak, A thrákok elnyomta fáradtság és álom, Fekszik körülötte fegyversora három, Lová, kinek-kinek köze ében, páron.

Legközepe Rhéosz magat pihentette, Saraglyához kötött lovai mellette; Olysszes a királyt mindjárt észrevette,

Bajnok Diomedeszt szólítván, intette.

«Imhol a paripák, imhol a levante, Kit a megölt Dolon nekünk megjelente; De minden erődöt össze kell ma szedni Fegyverednek is nem szabad pihenni, Most szaggasd a lovat; vagy te ronts a thrákra, Gondom pedig nekem lesz a paripákra.»

Most — lelkét Athéne új erővel edzi, — Diomedes, a kit talál, ölni kezdi, Kett rémes üvöltést zabanó pallosa, Omló vér a földet megfesti pirosra.

Miként az oroszlan dul az őrzetlenül Hagyott kecske, vagy juh nyájban kegyetlenül, Ugy vetette magát a thrák emberekre, Tizenkettőt el is némitott örökre.

Odysszesz mindenütt a nyomában jára, S kiknek Diomedesz kardján lón halála, Te-töket egyenként, lábainál fogva Okosan az utból félre háritotta.

Hogy a szép sörényű paripa könnyebben Jarjou, ha vezetik, meg se is rettenjen, Laba előtt fekvő holtakon ugratva; Mivel nem voltak még ilyenhez szoktatva.

Diomedesznek a holtak utat nyitnak, S a királyt öli meg tizenharmadiknak; Egy óhajjal edes élte véget ére, Mert egy gonosz álom n-bezült fejére. (Oineusz unokáját küldte rá Athéne.)

Mig emez öldökölt, Odyszesz az alatt

találtak meg levágott ujjakkal az istállóban s ez alatt a főhadnagy egy balban mulatott. Az ilyen brutalitások lehetőleg, hogy a polgárság és a katonaság közti összetartozandóságot növeljék. Sokan vannak, akik az ilyen egyének által elkövetett brutalitást a rendszernek tulajdonítják. Félkéri a hadügyminisztert, hogy a legnagyobb eréllyel járjon el ebben az ügyben. Majd a következő interpellációt intézte a hadügyminiszterhez:

1. Van-e tudomása a hadügyminiszter annak a Gyulafehérvárott elkövetett brutális esetről, a mit Dembitzky Jaxa főhadnagy elkövetett, midőn Balázs Antal 82. ezredbeli közembert összevagdalta?

2. Ha van, tette-e intézkedéseket ennek megelőzése céljából és melyek azok?
A hadügyminiszterium képviselőjében Jekelfalussy Lajos tábornagy válasza szövege az interpellációra.

Jekelfalussy kijelentette, hogy a hadügyminiszternek nincs tudomása az erről az esetről, (1) de legyen meggyőződve mindenki, hogy a hadügyminiszter eréllyesen és szigorúan meg fogja indítani a vizsgálatot, amint hivatalosan értesül az esetről. Ilyen esetekéül különben is a törvény teljes szigorával büntetéseket mindazok, akik ilyen brutalitásokat okoztak. Ezek az esetek tisztán a heves és ingerlekeny vérmérséklet következményei és nem szabad az egyesek által elkövetett brutalitásokat a szellem rovására írni. (?)

Ugron Gábor: Miután a hadügyminiszter 5 nap alatt még nem szerzett az esetről tudomást, az adott választ egyelőre tudomásul vette, mint ideiglenes választ.

Elnök: Következik a hadügyi költségvetés tárgyalása.

Münnich Aurél előadó a hadügyi költségvetést budget — szempontból helyteleníti, de a hadügyminiszter felszólalása után kéri annak elfogadását, azon határozati javaslatokkal egyetemben, a melyek a vita folyamán felmerültek.

Utána előbb Ugron Gábor, majd Holló Lajos hosszabb beszédekben mindkettő beható és részletes bírálat alá vették a hadi kormányzatát; könnyen érthetőleg mindkettő az önálló magyar hadsereg felállításának szükségességét hangsúlyozva, a mely az ország hangulatával is megegyeznék annyira, hogy minden türethetetésünk dacára is, a magunk

erejéből tudnók a véderőt kiállítani és fenntartani.

Gajary közbetett megjegyzése után, melylyel Holló ellenében azt állítja, hogy a »hier«-rel való jelentkezésnek Magyarországon tüntetésszerű jellege volt, s Hollónak félremagyarozott szavai helyre igazítása végett adott válasza után, melyben azt mondja, hogy nem kell szertelenségekkel az ifjuság önértékét provokálni,

Jekelfalussy tábornagy vette fel a polemikát Ugron és Holló ellenében.

Aztán Münnich polemizált szintén Ugron és Hollóval, megjegyzvén azonban azt, hogy a »hier« kérdés a katonák és polgárok egybeforrását célozta s azt akarta, hogy a teljes összetartás helyreálljon.

A hadügyi költségvetés részleteinél Ugron G. azt sürgette, hogy egy hadi iskola a Székelyföldön álltassék fel s a delegáció illetékesége ellen emelt kifogást. Az illetékesek s egi viában aztán részt vettek

Pulszky Agost, a ki a katonatiszti fizetések delegáció általi felemelésében már precedensre hivatkozott, Münnich ismét Pulszkyt. Végre

Szapáry gr. elnök felolvastatta a házszabályokat, a melyekből akarja kihozni, hogy a delegáció eljárhat a fennforgó ügyben, azonban

Holló azt mondja, hogy nem szabad a delegációnak a törvényhozás elé vágnia. Ugron pártolja ezt az álláspontot — kijelentvén, hogy a kormány a delegációban csak felvilágosítást adhat, de más szerepe nincs.

Horánszky szintén precedensre a közös hivatalnokok és szolgák fizetés emelésére hivatkozott, a melyből következteti a delegációnak a katonai tisztizetések felemelésébe bemenése jogosultságát.

Szapáry elnök feltevé a kérdést: a delegáció illetékesnek érzi-e magát vagy nem a kérdés feltevére?

Apponyi A. gr. a kérdés ilyen feltétele ellen szólt fel s kérte az elnököt, hogy így formulázza a kérdést: a delegáció a felemelt tisztizetések megszavazására illetékesnek érzi-e magát vagy nem?

Szilágyi D. ehhez hozzájárult s

Szapáry elnök aztán így tette fel a

kérdést, mire a költségvetési tételt megszavazták.

Holló még egyszer tiltakozott a törvényhozás jogának sérelme ellen s a fizetés-emelést perhorreskálta, kimondván, hogy a magyar állam mindaddig, míg közigazgatási és egyéb szükségleteiről kellőképpen nem képes gondoskodni, addig a tisztizetéseket sem emelheti.

A magyar nyelvvel Ugron határozata a tiszti fizetéseket terjesztett be:

Az országos bizottság felhívja a közös hadügyminisztert, miszerint saját hatáskörében tegyen meg mindent, hogy Magyarországon az 1792. I. t.-cz. 9. §-a, az 1827. I. t.-cz. 10. §-a 1842. II. t.-cz. 12. §-a és az 1840. VI. t.-cz. 9 §-ai rendelkezéseinek eleget tegyenek és hogy magyar tisztiek csak magyar csapatokhoz oszthassanak be.

Továbbá a katonatisztek a hatósággal magyarul levelezzenek. Szóba hozza végül a tervezett unjonz-levelezéseket.

Tiszta István az unjonzlétszám felemelését partolta.

Ugron, Holló reménykedése, hogy a delegáció meg nem szavazza — hasztalan.

Az egész szegügyről Ugron reámutatott arra, hogy a farszói menetelekben kidült katonákat az utfelel hagyják.

Jekelfalussy szerint az egészségügyi intézkedéseket mindenütt megtették.

Annnyugdíj tételnel ismét Ugron tett praktikus megjegyzést s Jekelfalussy igyekezett megnyugtanni.

A költségvetés több részét elfogadták s ma még folytatják a tárgyalást.

Az osztrák delegáció, teljes ülésében amely egy negyed 12 órakor vette kezdetét fontos volt az elnök intelme, hogy a belügyi viszonyoknak tulságos tárgyalásától tartózkodjanak, a melyben azok a delegációba nem tartóznak. Egy esetben — folytatta az elnök — a múlt heten a magyarországi viszonyokat is a vitába vonták; dacára annak, hogy az neki nagyon kellemetlen volna azért, ilyen eset ismétlődése alkalmával kénytelen volna a szonokot félbeszakítani és szigorúan eljárni. De hát azért csak belemertek biz a magyarok megszokott rágalmazásába s az

Gyorsan ekötötte a király-lovakat,
Szájjakkal azután, a hány, összefogta,
Szallásból ijával verve kihajította,
Mert az ekes ostort szekéren feledte,
— Majd Diomédésznek eles füttyel inte.

Diomédész nem hall, vakmerőbbet tervel:
A király szekerét, sok ekes fegyverrel,
Rudjánal megfogva rántsa-é előre,
Vágy két karon kapja fel a levégozó?

Vagy talán jobb lesz, az öldöklést folytatja?
Még ekként ezeken jár a gondolatja,
Pallasz istenasszony állt a bajnok elé:
„Ideje megtérned”, mond, a »hajók felé!
Menj, míg futnod nem kell, s valamely Istennek
Szaván a dardanok ellened nem kelnek.“

Szót fogadott mindjárt paripára ugrott
Odysseusz az ijál közibéjük csapott,
Hajókhoz a két hős gyorsan elvágatott.

Behunyt szemmel bizony Appolló sem nézte,
Hogy Diomédész ezt Pallasz intézte,
Igen haragudván, ő is lesietett,
És a trójak közé egyeledett,
Legott Hippokoon, Rhéosz bátor öcscsét,
Ébreszté a thrákok nagyméjű bölcsét

Hippokoon ébredt, szörnyű volt látása,
A gyors paripáknak üres az állása,
Szörnyű mérsárlásban testek vonaglása,
Jó atyfiáért síró kiáltása.

A trójak is riadozva keltek,
Végtelen zivajjal oda seregelték,
Szemlélni dulását a két daliának,
De a kik már rég a hajó felé járnak.

Mikor oda értek, hol a Hektor kémjét,
Megölték, Odysseusz lassította ménjét,
Diomédész leszállt, s a fáról a véres
Marsalékot adta Odysseusz kezébe,
Ki a lovat megint ijával megvere,
Gyorsan repültek a görbe hajók felé.

Tovább szölogatta, a paripák lába
Készen iramlott a hajók irányába,
Mivel a bajnokok oda igyekeztek. —
Ott Nesztor, dobogást hallván, szólni kezdett.

„Nem tudom, való-é, vagy pedig csalódom,
De a szívem késztet e dologról szólnom.
Ló-dobogást hallok, vajha szép szölvakkal
Diomédész jönne Odysseusz bajnokkal!
De félek, — alig is merem kimondani, —
Nem történt-e velök oda át valami?”

El se mondta végig, mire megérkeztek,
Leszálltak, — társaik igen örvendeztek;
Kez-adás, édes szó őket ott fogadta;
A Geréni Nesztor pedig így vallotta:

„Mondd nemes Odysseusz, Akhivok virága,
Hogyan tettetek szert e szép paripákra?
Mert ugy tündökölnek mint a nap sugára!
A trójak táborát szögtétek derékon?
Vagy valami isten adta ajándékon?”

Dardaonnal a harcot mindenha kerestem,
Noha öreg vagyok, nem hevertem resten,
De sehol sem láttam még ilyen állatot
Ilyent csak egy isten ajándékozhatott,
A ki jártatokban titeket találta,
Mert titeket szeret Zeüsz, s kékszemű lánya-“

Bölcseszü Odysseusz felelé: »Bizonynyal
Az istenek birnak olyan hatalommal,
Adhatnának lovat, ezeknél különbet,
De ezek mégis a thrákoknál teremnek.

Bajnok gazdájukkal Diomédész végzett,
Tizeket jó társak vele együtt vezett;
Kém volt, kit megöltünk, a tizenharmadik,
A mint hajóinkhoz közel ólalkodik. —
Hektor, és hadának többi érdemesse
Küldötték ki, hogy seregünket lesse.“

Szólt, s lovat az árkon vígan röpité be,
Akhivok örvendve gyültek ki elébe,
S hogy Diomédésznek kísérték sátráig,
Jászolhoz kötötték mindjárt paripáit,
Hol egyéb lovak nagy Diomédésznek,
Abrakot, mint a méz, olyan edest esznek.

Odysseusz pedig Dolonnak a véres
Róntsait függeszte hajó-czimeréhez,
Addig ott maradtak
Miglen Athénehez jutnak áldozatnak.

Aztán a két bajnok felkelvén, veriték-
Ázott tagjaikat tengerbe meríték,
Vallat, csipő-é lábat megmostak emberül
S mikor már a bőrük edzetté gemberül,
Kedvben és erőben újra megfrissültek, —
Ékesen zománczolt medenczébe ültek.

Fürödvén, olajjal jól megkenekedtek,
Vendégséghez aztán mindjárt telepedtek,
Édes borral, habzó kehelyvel toroztak,
Pallasz-Athénehez vígan áldakoztak.

antiszmitizmusba amivel például Schneider az elnök felszólalását s derűtséget is vont magára.

KÜLFÖLD.

Az osztrák kormányválság. A király tegnap kihallgatáson fogadta Körber-t, a ki jelentést tett neki tárgyalás eredményéről. Azt hiszik, hogy a király még is Körner-t fogja megbízni az új kormány megalakításával.

A háború.

Fontosabb hír nem érkezett, mint az, hogy Roberts főhadparancsnok megkezdte működését, de az még a buroknak eddig nem artott.

Az angol haderőnek Egyiptomból való kivonása szintén kezdetét vette, a mennyiben 17 tiszttel és a Westkennet ezredet Délafrikába indították s miután Egyiptomot az angolok kivonulása után más hatalomnak, vagy hatalmaknak kell megszállniok, Olaszország lenne ez a hatalom, de ezenkívül még Ausztria és Magyarország is kezdik összeköttetésbe hozni ez ügyet;

Ide mutat a következő tudósítás:

Kairó, jan. 15.

Tizenhét egyiptomi szolgálatban álló angol tiszttel Dél-Afrikába ment, ugyancsak a Westkennet-ezred, amely most Alexandriában volt helyőrségen.

Róma, jan. 15.

Tegnap táviratom pótlásául, melyben Egyiptomnak és Szudánnak olasz és osztrák-magyar katonák általi megszállását adtam tudtul, — újabb a következő részleteket jelenthetem:

Az olasz csapatok kiküldésének terve a következő: 5000 löny olasz katonaság a Niluson lemegy Szudánba, megszállja Kasszalát és Suakimot. Erről a két ponttól kiindulva bevonulnak Szudán belsejébe, elfoglalják Omdurmant, Berbert és a wadibalfai deli zónát.

Róma, jan. 15.

A kormány rendeletet adott ki, hogy minden olyan táviratot, mely az olasz csapatok mozgósításáról ad hírt, föl kell tartóztatni. Ma két ilyen táviratot tartóztattak vissza.

A Gottescha-ügy.

Ebbe a tápió-györgyi tragédiának is nevezhető kinos ügybe a menyasszony vallomása hozhat csak valami világosságot, a mi legközelebb megtörtént.

Fluck Márta kit egy izbenkésdélutánig vallatot Teszary vizsgálóbíró, 12 ivre terjedő vallomást tett. Kezdetben tagadott s kihívóan viselkedett. Végre a vizsgálóbíró eléje terjesztte a gyermeke születéséről és elásásáról szóló sajátkezüleg irt levelét, ezenkívül több idevonatkozó levelet is.

Egyik levélben Fluck Ottokárné azt írja, Gottescha Gyulának, hogy ne törődjék ezzel a lánnyal, mert gyerekkora óta szivtelen s nem is fog megváltozni, nem érdemi meg, hogy ily jóra való fia szeresse.

A másik levélben ugyancsak az anya azt írja szintén Gotteschának: Várva várunk, gyere mentől hamarabb, hozd el a jegygyűrűt is, legalább mas fiatal emberek előtt eljegyzett menyasszonyod lesz Márta.

A menyasszony legsúlyosabb tartalmu levelében, melyet vőlegényéhez intézett az áll, hogy a kis fia megszületett, 5 perczig élt, háromszor felnyitotta a szemét, egy párszor vonaglott, és meghalt. Oly nagy fájdalmak fogták el őt a kritikus pillanatban, hogy nem is hívhatott, de nem is hívott volna orvost. A kis fia holttestét belegöngyölte egy kendőbe s két napig ott tartotta magánál. Ekkor jöttel te! — így folytatja levelét — éjjel elvittél és elástad. De vajjon jó helyre ástad-e el?

Nem hiszi, ugymond, hogy jó hely lenne a saját szántóföldük, mert ott ősszel szántanak és oly mélyen szoktak szántani, hogy a holttestre, a mely addig el nem rohad, raakadnak és a titok napfényre jön. Árulójuk lehet, hogy a kendőben a lány kezdő betűi vannak. Jobb letű volna — folytatja — ha Bölesháza fele ástad volna el. A mamukának azt mondtam, hogy péntekről szombatra virrado éjjel voltál itt és a Hatvan felé eső erdőben ástad el. El ne áruld magad, ha eljössz! Megdöbbenő csuizmussal írja a levél végén, hogy piknikekre jár és legutóbb is pompásan pezsgőzött stb.

Egy következő levélben, amelyet a leány ugyancsak Gotteschához intézett, körülbelül ez áll: Azt írod, hogy Kassán miért nem eresztettelek szobámba? Azért, mert rosszul neveztem ki. De különben szüleim is nagyon gyanakodtak. Tanárhoz akartak vinni, de én nem akartam menni, mert tudtam: mi bajom van. Különbben a külsőm is mutatta, hogy Rómába utazom.

Egy harmadik levélben a leány így ír Gotteschának: Ma éjjel rólad almodtam. A kerek reten tenniszteztem egy társággal. Én már a feleséged voltam. Kérdeztem honnan jössz? Ugy-e megcsaltál? Azt mondtad: Csak udvaroltam. Hizelegye elkértem a revolvered, fölhuztam és meglőttelek. Meghaltál és én elkezdtem sírni rémesen. Ugy-e furcsa álom? Most nevetesz, kutya, ugy-e? Várj csak, igazában is megteszem. Nem hiszed? Biz' Isten megtenném!

A lány édesanyja az elhidegülés idején körülbelül ezeket írja Gottescha Gyulának: Nem én vagyok az oka Márta hideg viselkedésének irántad. Tudtam én azt előre. Ugy veszem ki, hogy ő már tehozzad nem vonzódik sőt multkor, hogy jöttél, [nem is volt inyere. Ő hozdad fog menni, mert muszáj. De több semmi. Az azután a te dolgod lesz, hogy mi lesz. Hagyod és felednél mindent, mindent. Az nagyon keserű egy élet. Én már nem bánok semmit, legyen a mi lesz, beleuntam. Hidd meg, istenemre mondom, akár a tied lesz, akár a másé! Ma szombat délután vagyok, nagyon merges volt, mikor a leveledet megkaptam.

Mikor Teszary vizsgálóbíró ezeket a leveleket elébe tartotta, megrendült a leány és sirva kérdezte: «Vajjon nyilvánosságra jutnak-e?»

— Azt nem tudom — válaszolt a bíró. — Az a család dolga. Tegyen töredelmes vallomást! — «Jól van, teszék! Ha már ezt tudják, hát tudják meg azt is, hogy én lőttem meg, Gottescha Gyulát!» Ezzel keservesen sírni kezdett.

A bíró csendesíteni próbálta s még egyszer felszólította, gondolja meg jól a dolgot és valja be az igazságot. «Még egyszer felszólítom: tegyen igaz vallomást!» Többet nem mondhatok, zokogott a leány, engem ne faggassanak. Én lőttem meg Gottescha Gyulát s én dobtam ki a revolvert azután az ablakon!

A bíró a nagy sírás hallatára szintén elerzékenyült. Felfüggesztette a kihallgatást s a lányt hazabocsátotta. Déután három órákor rendelte csak ismét maga elé, a mikor a bíró felszólítására, hogy most nyugodtabb kedélyállapotban tegyen őszinte vallomást, így válaszolt:

«Hát nem én lőttem meg, hanem én vettem le az apóka revolverét s átnyújtottam neki az ablakon e szavakkal: No hát lödd agyon magadat, te kutya!»

Kiss János ügyész ezen az alapon a btk. 283. szakaszába ütköző bűncselekmény miatt emelt vádat Fluck Márta ellen, a mely szakasz idevágó bekezdése így szól: «Három évig terjedhető fogsággal büntetendő az: a ki valakit az öngyilkosságra rábir, vagy e célra annak tudva eszközöket vagy szereket szolgáltat.»

A Gottescha-család álláspontja az, hogy az első két vallomás után nem kellett volna a lányt hazabocsátani és akkor hallgatni ki még egyszer, a mikor már meggondolkozhatik, hanem a két első vallomás után szigetelt vallatásra fogni a részletek tekintetében.

A mennyiben a törvényszék az indítvány szellemében határoz, a Gottescha-család felelősségét fogja.

Színház.

A szokimondó asszonyosság. A Komjáthy párnak ünnepelté tette a tegnapi estét a színház látogató közönség. A czimszerepben Komjáthy né nyújtott művészi alakítást s jelenései közben ismét és ismét felhangzott a a zajos taps és nyílt színen sokszor kapott kihívást. Osztozott sikerében Komjáthy kinek Napóleonja a művészi tehetség alkotása volt s a közönség őszinte elismerése iránta is a legmelegebben nyilatkozott meg. Mellettük Tánay, Szacsva és Bartha tüntek ki kiváló játékkal: Az előadás különben minden ízében sikerült.

Elmaradt premier. A görög rabszolga holnapra tervezett premierjét elhalasztották. Indító oka ennek F. Kallay Lujza betegsége. Egyik legnagyobb szerepet játsza és éuekli az operettben s mert nincs remény rá, hogy egészségét szerdáig teljesen visszanyerje, az operette premierjét a jövő hétre kellett halasztani.

Színházi műsor.

Kedden, január 16-án, bérlet «C» Czifrayomoruság.

Szerdán január 17-én, «A» bérletben «Makranczos hölgy»

Csütörtökön, január 18-án, «B» bérlet Báránkyák.

Pénteken, január 19-én, «C» bérlet Hoffmann meséi.

Szombaton, január 20-án, «A» bérlet Nebánts virág.

Vasárnap, január 21-én, délután: Gyimesi vadvirág.

Este: Debreczen a holdban. Than Gyula a D. U. felelős szerkesztőjének látványos színműve.

HIREK.

A mi bálunk. Január huszadikán mesésen szép virágos kertté varázsolódik a Bika hatalmas díszterme. A debreczeni függetlenségi kör tartja e nap évek óta híres mulatságát, a mely a debreczeni bálók közül magasan kiválik jókedvével s hamisítlan magyarságával.

Debreczen menyecskéi és leányai! Készüljön mindenki a nagy napra. A ki csak mozogni tud, ott legyen a „Bika“ dísztermében, emelje a mulatság fényét, hangulatát.

Viszont azon polgárok, kik rokonszenveznek velünk, tartsák kötelességüknek együtt lenni velünk. Fel tehát a mulatságra, melynek párja aligha lesz a farsang alatt Debreczenben.

A kör elnöksége ez uton is felhívja azokat, kik meghívót nem kaptak, de arra igényt tartanak; hogy ez iránt forduljanak a kör elnökségéhez.

* **A jog- és pénzügyi bizottság ülése.** A jog- és pénzügyi bizottság e hó 17-én szerdán délután Vcseny Imre tanácsnok, t. b. főjegyző elnöklésvel ülést tart. Az ülésnek tárgyai a következők:

Boránd Györgynek 8 frt nyomdai tartozás elengedése iránti kérvénye. A debreczeni ref. egyháznak megkeresése az általa telkekkel alakított Vecsey-Brukner alapítványi földön keletkezett utcáknak elnevezése iránt. Erdőmesterné jelentése, a Horváth Sándor alapítvány letesítésére adandó hozzájárulás tárgyában, Hontvármegyének a közegészségügy államosítása végett az országgyűlés házához intézett felirata. Szeged sz. kir. városnak miniszterelnök urhoz intézett felirata, melylyel a törvényhatósági városoknak az állami funkciók teljesítésére fordított költségeit az állam által megtéríteni s azt törvénybeiktatás által

biztosítottat kéri. A nagyleta-székellyhidi vasút kiépítésének előmozdítása. A város és a debreczeni ev. ref. egyház között a szegény ápolótelep, az ispotály lapos és az ispotály telepen levő templomra vonatkozó jogviszony rendezése iránti javaslat. Tiszti főügyész és főmérnök uraknak jelentése a Liedermann Simonffy-utcai házára vonatkozólag. A felügyelő bizottság régi legelő adó hátralékok töröltetése tárgyában. Győry Kálmán mérték-hitelesítő hivatalvezetőnek a hivatali jövedelmének fokozása tárgyában kelt jelentése. Mérnöki hivatalnak jelentése, az iskolai célok alól felszabadult épületeknek értékesítése tárgyában. Süberstein Mór telepítési díjjából fent levő 20 frt hátralék behajtatlansága tárgyában kelt jelentése. Győr sz. kir. városnak határozata a hazai ipar támogatása tárgyában. A katonai és ill. öségi ügyosztálynak jelentése a telepedési szabályrendelet 25. §-ának módosítása tárgyában. Az adóvégrehajtóknak drágasági pótlék iránti kérése. A huszeműek és egyéb elemi cikkek elárulási helyének és módjainak közérdeklődés érdekében való szabályozása. Tiszti főügyész urak jelentése, a Kácskovich és Várady-féle házak között fekvő városi területekre vonatkozólag.

*** Verseny pályázat a debreczeni pályaudvar építésére.** Városunk legnagyobb szabásu építkezése, a helybeli pályaudvar munkálatai serényen folynak. A több millióra menő építési költség java részén az új vágányzat, az új fűtőház, a kocsiközlekedést biztosító átjáró hid már megépült. Most a közönséget legközelebről érdeklő munkalat, az impozans felvételi épület építése kezdetét meg, melyre a m. kir. államvasutak verseny pályázatot hirdettek és az építési engedélyt a városnál már kérték is.

A pályázati pályázatban részt venni kívánó helybeli vállalkozókra való tekintettel, a pályázati kiírás, a szerződés tervezet, az ajánlati minta a pályázati feltételek, költségszámítások egységárjegyzék, feltételek épületleírás és az összes tervek az üzletvezetőnél (Tszá palota, II. em.) ki vannak téve, hol azok az érdeklődő által megtekinthetők, illetve a pályázatához szükséges okmányok megszerzhetők. — Debreczen, 1900 január hó 14-én. Dobiecki üzletvezető.

*** Érdekes vendég.** Hogy milyen jó hírök van a debreczeni lovakkal mutatja azon körülmény, hogy lovainkat már a burok ellen is felhasználják! Ha d d i e k e n s angol ezredes ugyanis szombaton városunkba érkezett és a vasárnapi és tegnapi lóvásáron 160 lovat vásárolt össze, melyekét innen egyenesen a transzváli harctérre szállít. Hardiekens hazánkban 5 0 0 0 lovat szándékszik a lenti célra vásárolni. Örvidenének e ténynek, ha abban csak a magyar lovak kelendőségét láthatnók. De az a körülmény, hogy a lovakkal a s z a b a d s á g l e i g a z á s a r a s i e t n e k gondolkodóba ejt a felett vajjon nem nagyobb-e a vásárral az erkölcsi veszteség, mint az anyagi siker?

*** Éjjeli zavargók.** A kiben virtus van kitör az otykor, és rakoncátlanágban adja tudomásul létét. Szabó József és Csáki Imrénben van virtus. Megmutatták az éjjel. Bementek egy kutuczai kocsmába, jól bepálinkáltak, azután letörték a kocsmajátó keresztvasát és ezzel a ruddal csináltak a külvárosrészen olyan lármát, verekedést az utjukba vetődöttekkel, hogy a cirkáló rendőrök alig tudták megfékezni őket. Bekisérék a bűnügyi osztályhoz a virtuskodókat.

*** A debreczeni tisztviselők önségélyző egyesületének igazgatósága** folyó év és hó 18-án d. u. 5 órakor a jogász és tisztviselői kör helyiségében ülést tart.

*** Megvadult bika.** Súlyos baleset történt a most folyó nagyvásárban Kovács Mihály kocsiszállási hajcsárral, aki Jakobffy földbírótokeos öt bikáját hajtott a debreczeni vá-

sára. Menet közben az egyik bika megvadult és egyenesen a hajcsárnak rohant. Hatalmas szarvaival felöklelte és a szerencsétlen embert magasan a levegőbe röpítette. Kovács az esés következtében súlyos belső sérüléseket szenvedett, Tar si a kórházba szállították, ahol most ápolás alatt van.

*** Csalás a lóvásárban.** Az elveszett és megtalált pénz története ismeretes a rendőrségi krónikában. Egy ember pénzt talál és osztolni akar az arra menő kiszemelt áldozattal, a kinél pénzt sejtene a csalók. Osztokodás közben megérkezik a harmadik ember, aki erélyes hangon jelenti ki, hogy ő vesztette el a pénzt és ha ki nem elégítik, röptön rendőrt kiált. Ezt a jelenetet két csaló ismét reprodukálta ma. Az egyik Somogyi Sándor szováti ember mellett emelt fel egy tárczát s rejtélyes arccsal mondta, hogy sok pénzt talált a hajlandó osztokodni is. Somogyi megakart győződni, hogy tényleg van-e pénz a tárczában, mikor előbukkan egy másik alak és megtámadja Somogyit, hogy adja vissza a tárczáját.

— De uram, én sosem láttam a pénzes tárczáját.

— Mutassa a magáét, ha meri.

Somogyi gyanútlanul vette ki a tárczáját, mire az egyik csaló ügyesen kicserélte a benne levő 150 frtot. Somogyi zsebrevágta a tárczáját s csak később vette észre, hogy hiányzik belőle a 150 frt, de már ekkor kerestek oldott a két csaló, mely nyilván előre kitervelt szándékkal utazott a Somogyi pénzére. A rendőrség kiderített annyit, hogy a két csaló Miskolcra utazott.

*** Csávolszky palotái.** Hónapok óta igyekszik Csávolszky Lajos országgyűlési képviselő azon, hogy pénzügyi bajaiból kiláboljon, de úgy látszik eredménytelenül. Épp azért arverezték el a minap csépei birtokát 448.000 fr-ért. Csávolszky megtámadta ezt az árverést, azonban kifogásaival elutasította tegnapelőtt a királyi tábla. Ma a házaira került a sor. Az alkotmány-utcai törvényházba ma egész legió hitelező jelent meg, hogy részt vegyen a licitáción, melyen Csávolszky két remek fővárosi palotája, az Erzsébet-köruton és az Erkel utcában levő került eladásra. A sok hitelező közt a Hazai takarékpénztár, a Monoszierly és Kuzmik cég és a jelzálogbank állnak első helyen. Csávolszky és ügyvédje, Halmay Elemér mindent elkövettek, hogy néhány napi halasztást kapjanak, többek között azzal is érveve, hogy a hitelezőknek sem áll az árverés érdekükben. Fáradozásuk azonban hiábavaló volt, mert a Magyar-Jelzálogbank semmiképp sem akart tágítani.

*** Szerencsétlenség a pinczében.** Tegnap dé után szerencsétlenség történt a Deák Ferencz utcán. Nagy István napszámos egy 600 literes hordót akart leeresztetni Sugár Gyula bírósági végrehajtó pinczéjébe. A hordóval nem bírt, ereje elhagyta, elesett és a nehéz hordó a fején gurult keresztül a pinczébe. Nagy István véresen maradt a lépcsőn és csak hosszabb idő után birt megmozdult. Az esetről értesített rendőrség a szerencsétlenül járt embert a kórházba szállította, ahol konstatálták, hogy Nagy István a fején és a nyakan szenvedett súlyos sérüléseket. Még kétes, vajjon megmenthetik-e az életnek.

*** Jancu elkobzott koszorúja.** Az annak idején oly hírhedt Jancu-pör után — mint annak idején megirtuk — néhány kolozsvári román egyetemi hallgató testületileg kivonult Jancu sirjához s ott mindenk előtt esküt tett hogy addig nem nyugszik, míg a románoknak egyenlő jogait nem lesznek a többi nemzetek-

kel, azután pedig megkoszorúzza Jancuak a sírját. A czebei román lelkes az ünnepe után kevitte a koszorút a templomba és az oltáron helyezte el. Ebben az egész dologban — mint a Tribuna írja — a minap vizsgálót indítottak és hatósági intézkedés folytán a csendőrség a koszorút elkobozta és elszállította Körösbányára. Hogy a tribuna mily elkéseredett glosszákat fűz ehhez a tényhez, azt hisszük, mondani is fölösleges.

*** A vidéki hírlapírók vagyona.** A vidéki hírlapírók országos szövetségének felügyelő bizottsága mint tudósítók jelenti, tegnap délután ülést tartott Csányi János, a szegedi kereskedelmi iparbank igazgatója elnöklésével. Az ülésen részt vett Gal Ferencz, a szegedi csongrád takarékpénztár h. igazgatója, Szmolény Nándor, a szövetség részéről Kulinyi Zsigmond elnök, Palócz László titkár, T ö m ö r k é n y István pénztáros, felügyelő-bizottsági jegyző. Az ülésen a felügyelő-bizottság, a múlt eszt adó lezárt könyveit, az évi mérleget, a bevételek és a tett kiadások helyességét vizsgálta át, s úgy a könyvelést, mint a pénztárt kifogástalan rendben találta. A könyvek adatai s erint az elmúlt évben a Szövetség vagyona 6566 frt 22 krral gyarapodott, míg a szövetségi vagyon a biztos kötelezések beszámításával 31,413 frt 51 krra rug az 1899 év utolsó napján.

*** Garibaldi Menotti** — mint egy távirat jelenti — ma meghalt Bordigherában. Az elhunyt negyedik gyermeke volt az olasz egység szabadságharcosának, a kinek harmadik nejétől született. Pályafutása nem bővelkedik a zajos mozzanatokban, de apja dicsőségéből gazdagon jutott neki is a nagy népszerűségéből.

*** Szegedi halászcserda Párisban.** A magyar kormánybiztossal töltött megállapodások után a párisi világkiállításon — immár bizonyos — hogy lesz szegedi halászcserda is. Mint szegedről írják, a csárdát az ottani Európa szálló tulajdonosa; Juránovics rendezi be, aki már készül is a szép munkára, oly módon akarva elkészíteni, hogy a csárda egyszerször kiállítása legyen a magyarországi különösebben a szegedi különlegességeknek a magyar építész csárda falait eredeti pompás színördiszítésekkel szándékozik kifesteni Juránovits. Emellett a szegedi halászcserdamokat is, is felhasználják a csárdafal dekorálásánál s a csikósörös szegedi kulacsok, a kocsági cifra talaknak, a pásztorosoknak mind nevezetes helye lesz ezeken a falakon. A pinczék magyar szabásu ruhákban szolgálják ki finom halpaprikással a — párisi kiállítási vendégeket, de még a csárdabeli cigánybanda is külön izléses magyar egyenruhákban hegedül, majd ott az idegenben tiszamenti büvből bájos szép, behizelgő Dankó nótákat...

x Egy Chima belsejéből nem mindig visszateri tudományos kutató azt mondja, hogy az ott élő nép valami különös tisztasággal nem dicsekedik, azonban fogak tisztántartására kiváló nagy gondot fordít és ezt azért cselekszi, mert az étkezésnél rendkívüli az élvezete, és még a legszegényebb is a legnagyobb boldogságnak tartja, ha ezen időpont elérkezett. Ösztönszerűleg érzi a Chima, hogy ezen élvezetét a fogak beteg volta korlátozná, és ezért még ifjú korában igyekszik fogának egészségét gondos ápolás által megtartani. Nálunk is ugyanazoknak példájukat, miután a legújabb tudományos kutatás bebizonyította, hogy a szájhigiéné rendszeres használata, a mely valóban desinfinál, mint a kiváló minden kultur államban használatban levő Kosmin rendkívüli hat a fogak épségben való tartására.

Mulatságok.

Mulatságok sorrendje.

Január 17-én. Jogász bál a „Bika” szállóban.

Január 17. Csizmadia arucsarnok táncvigalma a Koronában.

Január 27-én. A polgári kör bálja a Bika szállóban.

Január 27. Önkéntes tűzoltók bálja a »Margit« fürdő disztermében.

Február 1-én. A jogász és tisztviselői kör jelmez estélye a »Bika« szálló disztermében.

Február 3-án. A vasuti gépműhely tagjainak bohóczestélye a »Bika« szálló disztermében.

Február 4-én. Az »Iparos kör« bálja a »Bika« szállóban.

Február 7-én. Máv. altisztek bálja a Bika szállóban.

Február 10. A veres-kereszt egyesület mulatsága a »Bika« szállóban.

Február 17. Az izr. nőegylet bálja a »Bika« szállóban.

Február 18. Iparos ifjak önképző egyeténék bálja a »Bika« szállóban.

Meghívó a debreczeni iparos-kör által 1899. évi február hó 4-én, vasárnap az »Arany Bika« szálló disztermében rendezendő zártkörű táncszünetre. Kezdeté este 8 órakor. Zenész: Magyarai testvérek. Belépti díj 2 korona. Jegyek előre válthatók: Szediák József és Nagy András urak üzletében és esze a pénztárnál. Felüfizetések köszönettel fogadtatnak és hirdapilag nyugtáztatnak.

Egészséges fogak

sokkal értékesebb javát képezik az embernek, mint azt mindennapi életben egyébként elismerik. Szabályos emésztés, jó táplálkozás s ennek következtében a munka- és életérő mind oly tényezők, amelyek nagy részben a fogak épségben tartására is közreműködnek. A fogápolásat tehát semmi szín alatt elhanyagolni nem szabad és használjuk rendszeresen, úgy reggel, mint este a »Kosmin« száj és fogvizet, mely erősíti a fogakat és üdíti a száját.

Egy palack, mely sokáig eltart, 1 frt. kapható a gyógyszerárakban, jobb drog- és illatszert-üzletekben. Vezérképviselőség: Maximilian Fessler, Wien, III., Hintere Zollamtsstrasse 3.

Nagybani raktár Budapesten: Török Józsefnél.

Sánta bácsi és a lutri.

— Szeccsessziós történet az »Otthon« körből. —

Budapest, jan. 15.

A Sánta bácsi — tetszik tudni — épen nem szeccsessziós alak. Sőt! A legantikabb az antiquitasok között. Már közel jár a hetvenhez, de ma is olyan nái, mint egy tizenötödik századbéli várkastrom kisasszonya. Sokat lümpolt ugyan már életében, de épen sértéssel nem látszik meg rajta. Nem is csoda, mindig festett vizet ivott, ha vigadott is, igaz, hogy arany poharakból itta, de ha nem részegedett is le az italtól, mindig jókedvű volt, ha ivott, mert — mindig énekelt, sőt tánczolt is a pohár mellett.

Szóval, hogy ne fűzzük sokáig a rejtélyek fona át, az öreg Sánta bácsi nem más, mint a Nepszínház kiérdemült kóristája. Tisztes külseje, jó modora juttatta be ez irók közé s ott mint mul századbéli ereklyét tartogatják. Ha valamely külföldi notabilitás látogatja meg a kört, — az elnökség rendszeren körülvézet az összes helyiségekben, aztán jodavezeti az előkelőséget egy öreg urhoz s az elnök így szól:

— Ez pedig a Sánta bácsi!

Az öreg ur finom meghajlással bókol, mint egykor Richelieu bíbornok, aztán néman üdvözlő a vendéget, a ki, azt hiszem, legalább is Jókainak vője.

De térjünk e hosszú bevezetés után a tárgyra. Sánta bácsi valamikor a nyugdíjból es — a kibiczpénzekből élt. Mert olyan játékosnak ő nem kibiczel, a ki nem fizet, vagy a melyik: közönséges smuczián.

Egyszerre azonban fordult a kocka.

Tetszik tudni, az Otthonban kártyázni is

szoktak, és pedig inkább nagyban, mint kicsiben. Így megtörténik, hogy egyik-másik lotör, miként Tokió a turfon. Egy ilyen esében történt, hogy Sánta bácsi odalejtett a veszteshez és grand seigneur mozdulattal nyújtott át egy ötvenest neki.

— Parancsol?

Általános almlökődés. Mi történhetett? Mije, kije halhatott meg a Sánta bácsinak. Volt egy nagyneje Prágában? Vagy bácsija Amerikában? De hiszen oly öreg ő maga is. A tisztesség és köteles kegyelet nevében kijelentem, hogy kasszabetőrésre senki sem gondolt.

A fődolog az, hogy a vesztes, mint a vesztes általában, nem sokáig gondolkodott, hanem sietett elveszteni az ötvenest is.

— Majd holnap megadom! — szolt oda Sánta bácsinak s épen menni készült.

— Kérem, szolgálhatok talán még egy-egyvel?

Általános elszörnyűködés. De már most gyanakodni kezdtek.

Sánta bácsi pedig e naptól fogva a miliomos bankár szerepét játszotta. A ki megszorult, az Sánta bácsihoz fordult és sohasem hiába. Idővel sugdóni kezdtek a Sánta bácsi mesés gazdagságáról. Végre is Barna Dóri, a mindig vidám redaktor és Szomahazy István az örök bohém, meg nem álhattak a hallgatást. Közrefogták az öreg Santat és vizsgaló bírói komoly-ággal fagytatni, vallani kezdték.

— Most már mondja meg elvagy-e Sánta bácsi, kitől örökölt? Kit ütött a nyakon? Vagy melyik bankban járt hajnalban?

— Ugyan ugyan! pironkodott az öreg.

Hat végre is fejtse meg a maga talányát, Ne irigykedjek, hiszen mi is szegények vagyunk és becületesek.

Sánta bácsi ravaszul hunyorított s a tulsó asztal fele bökött a mutató ujjával,

— Hat tetszik látni a Bródy Sandor urat ott kalabrezik.

— Hat aztán?

— Megütöttem vele tavaly nyaron a nagy ternőt!

— Ugyan-ugyan Sánta bácsi, hiszen akkor már el volt törölve a lutri!

— Nem tesz semmit! Mi még is lutritunk — a tartón.

— Hogy, hogy?

Hat ugy kérem alisan, hogy három hónapig tartlítottam a mult nyaron a Bródy urral!

— Nos és?

— Aztán tetszik tudni nem nyert tölem a három hónap alatt — egy árva partit. Ez volt az én ternóm!

Styx.

A soknevű leány.

— Örült, vagy — gonoszlevő? —

Érdekes foglya van a szegedi rendőrségnek. Majd makóinak azután apátfalvainak mondja magát és mindegyik-zer más nevet mond. E mellett olyan különös módon viselkedik, hogy nem tudni, tettető gonosz leány, vagy elmeháborodott.

Óriási magas, szőke szépség a lány, ibolyaszínű a szeméi, sűrű, leeresztett a haja. Különös módon került a rendőrség czelájába.

A mult hét péntekjén történt, hogy a szegedi ki-piaczon felbukkant a szőke óriásnő és az embereknek szolgálataira ajánkozott. Megszólitotta Komlósi szegedi óriást is, aki a leány sok kérése után végre megfogadta cseldejét.

A leány egészen felvidulva ment iskola-utcai szolgálat helyére, ahol egész nap serényen dolgozgatott. Este a gazdája elküldte aprófaért egy közeli fakereskesbe.

A leány karjára öltötte a faskosarat s eltávozott szolgálat helyéről. Azóta nem is látták az iskola-utczában.

A szerencsétlen leány, akiről utóbb kint, hogy csöndes örületben szenved, ugy elköborgott az iskola-utca környékéről, hogy nem bírt hazatalalni többé. Neki vágott hát a városnak és három nap, három éjjel kószált a havas utczakon. Végre hétfőn este a

felsővárosi rendőrlaktanya udvarára opózott s brósonván a laktanya fá színébe, ott a farakásokban fészket csinált magának és elaludt. Ott találták meg kedd virradóra a rendőrök, mikor feért mentek a kamarába.

Delig a laktanyán volt a leány, delben pedig fölkerésék a rendőrkapitányságra, Itt a leány Marczika Katikanak és Makóra valónak mondta magát. Miután sem könyve, sem egy egy sor írása nem volt, a rendőrfogdába kísérték, hogy majd megindítják az illetőségi eljárás az ügyben.

Másnap reggel azonban a leány azzal a kijelentéssel állt elő, hogy őt nem Marczika Katikanak hívják hanem, Maté Pannikának és a Danuántulra való. Hogy hova, azt nem tudta megmondani.

Uj jegyzőkönyvet vettek föl tehát a leánnyal s ismét visszakísérték a fogdába. Délután azonban ismét előállított a leány és sirva vallta be, hogy igazi nevén Balogh Annának hívják és apátfalvai illetőségű.

A rendőrségen már unni kezdték a dolgot s rá ivallottak a leányra, mondja meg az igazi nevet. A leány erre meg vagy három nevet mondott. Magaviselette azonban már akkor elárulta, hogy meg van tebolvodva.

Az óriásnő, aki egyike a legkiválóbb szőke szépségekknek egész nap jár-kei a czellájában. Sokszor lekuporodik a sarokba és sutogya érthetetlen szavakat mormol. Olyankor rémülten elkiáltja magát, nyögvi, jaganí kezd,

— U, ó, ó, miért jöttök szép kis madaraim! . Ezt kiabálja.

A rendőrségen azt hiszik, hogy a leánnyal a tebolvó úzi borzasztó játéka, az nem lehetetlen azooban, hogy a szép szőke óriásnő különös viselkedése mögött valami titok rejtszódik.

A vizsgálat lesz hivatta kideríteni, mi csoda titok tebolvitotta meg a sokszor át változott Merczika Katikat.

KÖZGAZDASÁG.

Az olasz borok behozatalának csökkentése. Félhivatalos helyről kapjuk a következő értesítést: A dunantuli gazdak csak nemrégén tartottak Tapo-czán értekezletet, a melyen az olasz borok behozata a csökkentésére akciózt indítani határoztak. A kérdés aktualis lévén, érdekelní fogja a bortermelőket, hogy az olasz borok behozatai hónap-ról-hónapra 14 hónap alatt, vagyis 1898. november-től a mult év végéig 167.210 hl. olasz borral kevesebb jött be, összehasonlítva a multal.

Ennek oka a bortörvény szigorú végrehajtása; ugyanis az olasz bor magas szesz-foka miatt igen alkalmas anyagnak kínálkozott s használtatott. A magyar borok kedvezőtlen piacza és aralakulása nem az idegen borok beözölésének, de a pénzügyi viszonyoknak tulajdoníthatók. A termelők e tekintetben is kedvezőbb piaczi helyzetet teremthetnek a pinczeszövetkezetek alakításával, mert ekként módjuk lesz a kedvezőbb aralakulásokat bevarni, amennyiben a szövetkezetektől előleget kapnak, ha meglennének szorulva s nem lesznek — termelésüknek egyszerre piaczra adásával — egymásnak konkurrensai.

CSARNOK.

Szerelem a jég közt.

Irta: **Oszipav A. A.**

Orosz eredetű fordította: **Ambroszius Derső.**

(Folyt. és vége.)

Végre befejezték a munkát. Hosszaatartó fűttség jelezte a sziget lakóinak, az indulást. Fölhúzták a horgonyt s a gőzös simán megfordulva, a fehér tajtékból széles utat hagyva maga után, elindult, mind kisebb és kisebb lett, míg végre teljesen eltűnt szem elől.

Folyton szemmel tartva a távolodó földet Cylma ott állt a hajó faránál szomorú ábrázattal. Soha többé nem fogja látni ezt a darabka földet, a hol az emberek mindig ugyanazok maradnak, minden fájdalmukkal, szenvedésükkel és pillanatnyi boldogságukkal. Cylma előbb Archangelszkbe, onnan egy nemrég alapított távoli zardaba ment. A fehér éjszaka már rég beüzüstözte az oczeánt, a gőzös imbolygott, mindenki aludt rajta, egyedül Cylma volt ébren, a karfara támaszkodva bámult a vízbe és gondolkodott.

Időnkint megtapogatott a keblén egy kis zacskót, a melyben legdrágább kincsét Juv. styanak, a zárda főnökéhez írt levelet őrizte. Ez a közönséges papírra reszkető kézzel írt levél a következőleg hangzott:

„Mélyen tisztelt szent Atyám!

E srok át-dója, a szamojed Cylma, ki a kereszttségben János nevet kapott, Istennek akarja szentelni magát. Lelkipásztori kötelességemnél fogva nem részletezhetem a dolgot, csak annyit mondok, hogy nagy bűn nyomja a lelkét, a melyet azonban megbánt, s éjjel nappal imádkozik a bocsánatért. Fogadd őt különös gondjaidba, tanítsd meg imádkozni úgy, amint te szoktál. De imádkozván, ne feledkezzél meg rólam, egyetlen távoli barátodról. Szeretném tán tudni, hogy mult el a hosszú tél, a mi magános szigetünkön? Mondhatom neked, hogy csoda még pedig nagy csoda történt nálunk, mikor az én szűk k's hajlékomban Krisztus szenvedéseiről beszéltem hiveimnek, egynek közzülök megindult a szive s tiszta lélekkel meggyőnt nekem és tanácsot kért tőlem. Micsoda más tanácsot adhattam volna neki, mikor mint a tűz lángoltak előttem a szavak: „Erős várunk nekünk az Isten! Ime egy újabb és nagy bizonyítéka az isteni gondviselésnek, s az evangéliumi igék tiszta szívekre való hatásának. A galileai halászkok

egyszerű és áhítatos elbeszélése visszhangra talált a magas észak vadászainak szívében. Mikor ezt a levelet írom neked, boldog vagyok, hogy az ur megengedte neked, hogy hálomba kerítsek egy megírt bűnöst!

A munkától nem fel, és derék szerzetes lesz belőle. Amennyire én látom, mostanába a hitelenség mindjobban terjed az emberek között, miért is az ilyen hüübánó és meggyőződéssel teljes szerzetes valóságos kincs, melyet neked küld igaz barátod

Juv. >

A gőzös tájékozó habok közt, ment tovább Kerekeinek széles nyoma messzire ellátszott s büszkén tört meg láthatatlan, de biztos, kiszemelt célja felé. Cylma csöndesen járt-kelt, majd megkereste a holmiját, és ledőlt. A szél mind erősebben fujt. A gőzös imbolygott, de

Nyilt-tér.

Tisztelet annak, a kit megillet!

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchenben, Bács mellett, a következőket írják Altonából 1897. évi augusztus hó 11-iki kelettel:

Immár 70 éves vagyok, és 10 év óta csontizületi rheuma és hámorrhoid-csomó miatt szenvedtem, de segítséget nem lelhettem. Csupán az ön Wilhelm-féle antiarthritis és antirheumatikus vértisztító-theája volt képes bajomtól 8 hét alatt teljesen megszabadítani. Ezért önnek és a grófnőnek, kinek nyilatkozatát a lapokban olvastam, legjobb köszönetemet fejezem ki.

Legmélyebb tisztelettel

Ackermann Kristóf,

magánzó.

Altona Hamburg mellett Reichenstrasse 6.
Kapható minden gyógyszerárban.

azért egyenletesen haladt előre. Kerekeinek minden egyes fordulásával mindjobban kibontakozott Cylma szemei előtt egy új élet és fölcilliant előtte az igazi világ osszag — Krisztus világossága.

302.

Az „István” gőzmalom társulat GYÁRTMÁNYAINAK ÁRJEGYZÉKE

Az 1897. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított 1897. évi június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

ITT HELYBEN KÖTELEZETTSÉG ÉS ENGEDMÉNY NÉLKÜL.

Keszpénzfizetés mellett, zsákkal együtt

	korona értékben:	100 kiló
A. Asztali dara nagyszemű		27.80
B. Asztali » aprószemű		26.60
O. Királyliszt		26.60
1. Lángliszt kivonat		25.60
2. Elsőrendű zsemlye liszt		24.40
3. Zsemlye liszt		23.20
4. Elsőrendű kenyér liszt		22.20
5. Közép kenyér liszt		21.40
6. Kenyér liszt		20.40
7. Barna kenyér liszt		17.—
8. Takarmány liszt		11.60
11. Fűz-korpa zsákkal		8.80
„ „ zsák nélkül		8.40
Durva korpa zsákkal		8.40
„ „ zsák nélkül		8.—
Csirke buza zsák nélkül		6.—

A zsákok súlytartalma, teljsúlyt tiszta súlynak véve.

A. B. 0—6 számig 85 kilogramm.
7. és 8. szám 70
11. és 12. szám 50

Debreczen. 1900. január 16.

Hölgyek figyelmébe!

ELSŐ DEBRECZENI
PLISSÉ és GOUVERIROZÓ INTÉZET

RÓZSA LAJOS

DEBRECZEN, Kistemplom-bazár.

Elvállal **báli ruhákra** való **kelmék, selymek, fodrok, kostümök, secessió ruhák** fodrozását minden divatnak megfelelő redőkben.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Gulyásnak,
kerülőknek vagy gazda-
sági cselédnek ajánlko-
zom azonnali belépésre.

Batta Mátyás,

városi gulyás,
H. Nánáson.

417/1899 v. k. szám.

Árverési hirdetés.

A derecskei kir. jbróságának V. 252/2—1899 számú végzése folytán köz-
birré tételik, miszerint Weinberger M.
Miksa részére Krausz Herman h.-pályi
lakostól 43 frt 65 kr. tőke, ennek 1899.
évi aug. hó 17. napjától számítandó 6%
kamatai és eddig összesen 34 frt 23 kr.
perkölt-ég erejéig 1899 évi szept. hó
29-én bíróilag lefoglalt és 1019 frtra be-
csült szódagyár, boltiárak stb. ingóságok
**1900. évi január hó 24-én dél-
után 3 órakor** kezdetét veendő és
H.-Pályiban alperesek lakásán megtar-
tandó nyilvános birói árverésen, a leg-
többet ígérőknek azonnali készpénz fi-
zés mellett, szükség esetén becsáron alól
is el fognak adatni.

Derecskén 1899 évi december hó
29-én.

Oláh Géza
birói kiküldött.

A Mester-utca folytatását képező
uton a Hatvan-utcai kert mögött és a
Köntös-kert előtt elterülő 16 hold bel-
telek 310—315 □ öles avagy ennél
nagyobb párczellákban házhelyeknek □
ölenként 2 frt — 1 frt 50 kr., illetőleg
1 frtjával igen előnyös fizetési feltételek
ellett **eladó.**

Értekezhetni Dr. Sz. Nagy Kálmán
tulajdonossal (Hatvan-utca 15.) vagy
Szilágyi Imre megbízott ügyvéddel (Csapó-
utca 4. sz.)

Debreczen sz. kir. város tanácsától.

273—274
1900.

Ló és szarvasmarha eladás.

A város törzsméneséből és a gaz-
dasági törzsgulyából kiselejtezt és szám-
feletti mén és herélt lovak és bikák el-
adása elrendeltetvén, értesítetnek a
venni szándékozók, hogy a lovak a f.
1900. év január hó 14-én, a bikák pedig
január 15-én délelőtt 9 órakor a ló, —
illetve a barom vásártéren fognak árverés
utján eladatni,

A lovak és bikák a város epreskert
telepén bármikor megtekinthetők.

Debreczen 1900 január 8.

A városi Tanács.

ad 5/1899 okt. 26.

Hirdetmény.

A csapó-utca végén a hadházi ut-
tól nyugotra, az Apafi utcától északra
fekvő és északra egészen a lovas ka-
szárnyáig, nyugotra a Trnka-féle gőzma-
lomig terjedő majorsági föld — mely a
Vecsey-Bruckner-féle kegyes alapítvány-
hoz tartozik — a városi szabályrende-
letnek megfelelő és a szabályozási vonal-
hos alkalmazkodva alakított telkek, há-
zhelyekké osztatott fel és a felosztás-
hoz a hatósági beleegyezés megadatott;
minél fogva ezek a házhelyek eladókká
tételnek.

Az 1057/1898 P. határozat szerint
a telkekért eső vételárnak fele részét kell
befizetni s a vételár másik fele a meg-
vett telekre első helyü bekebelezés és
6 %-tőli kamatozás mellett a vevőnél
kint hagyaték, ki azt évenként tíz száza-
lékkal is törlesztheti; ha pedig a vevő
az egész vételárat szabályszerű fedezetet
nyújtó egyéb ingatlanra való bekebele-
zéssel is biztosítja, az nála a kölcsönzési
szabályok szerint kint hagyaték.

A vevőfelek bővebb tájékozást az
ev. ref. egyház irodájában az iktatótól
nyerhetnek,

A Vecsey-Bruckner-féle majorsági
földből alakult házhelyek eladásával meg-
bizott küldöttség 1899 évi október 26-án
tartott üléséből.

Szinay Gyula,
elnök.

Somogyi Pál,
jegyző.

Női és gyermek felöltők, Szörme áruk, Blouzok,
gyermek ruhák, női kalapok

e hó végéig legolcsóbb árakban

kaphatók a

Párisi Divat Áruházban

DEBRECZEN, a főposta mellett.

Nagy raktár béli belépők és virág ujdonságokban.